

והומור, ודרך אינספור סוגי סיפורים: ריאליסטיים, סוריאליסטיים, קומיים, קומיקסיים, חסרי-צבע, דיווחיים, מחיקים, נוגעים ללב, מפחידים - הכל כדי למצוא את הסיפור המותחל והמופרע של לוידיע ולהחזירו להוריו (יוקה פן לון ההולנדית בודאי לא ידעה זאת, אך מלבד דרישות השלום שהיא שולחת למגוון תצורות הספרות לילדים היא מוסרת לקוראים הישראלים באמצעות סיפור המסגרת הזה דרישת שלום נעימה ל"איתמר מטייל על קירות" של דויד גרוסמן, העוסק גם הוא במלאכת בריאת הסיפורים ובחויית הצלילה לתוך סיפור).

מלבד העיסוק יצירתי הזה בז'אנרים השונים, בחומרים האמנותיים, השפה והציור, שואל הספר בחן ובוורטואוזיות שאלות מרתקות על מהות התחלות, על האופן שבו אנו בוראים סיפורים ועל הקשר שלהם למציאות. בסוף המסע מזכירה לנו פן לון שגם סיפור המסגרת, זה שמתחפש למציאות, הוא לא יותר מסיפור.

ובנוגע לספרות ארס-פואטית ישראלית לילדים, הנה עוד שתי המלצות חמות לכתיבה העוסקת בכתיבה, האחת מהשנים האחרונות והשנייה ותיקה וקשה יותר להשגה: "בית חרושת לשירים" מאת קובי מידן המלווה באיוריו הווירטואוזיים של דוד פולונסקי (זמורה-ביתן 2003), ו"איש המים של גילי" מאת אמיר גלבע, שאיירה שושנה הימן (ספרית פועלים, 1963).

